

Trump hotar omvärlden med strafftullar

Under valkampanjen sade Trump att han tänkte använda sig av strafftullar för att stärka den amerikanska ekonomin och tvinga andra länder till eftergifter av olika slag.

Och den 1:a februari visade han att han menade allvar genom att införa tullar för varor från Mexiko, Kanada och Kina. Två dagar efteråt tillkännagav han att Mexiko- och Kanada-tullarna skulle pausas en månad. efter båda bl a lovat att placera ut trupper vid gränsen till USA för att förhindra illegal invandring och smuggling, Se lästipsen allra sist nedan. Trump har även hotad med att tillgripa tullar mot EU, men har i skrivande stund ännu inte preciserat dessa planer.

De tre artiklarna nedan diskuterar bl a vad Trump hoppas uppnå med de handelskrig som han hotar med.

Två av artiklarna rör Mexiko. Den första påvisar att de mexikanska och amerikanska ekonomierna är så sammanflätade att även USA skulle få problem med de planerade tullarna. Och den andra handlar om hur Mexiko reagerade när Trump tillkännagav att USA skulle införa strafftullar.

Den tredje artikeln handlar om EU. Där konstateras bl a att man i EU är ganska oeniga när det gäller hur man ska reagera om Trump inför tullar riktade mot Europa. Och vad ska man göra om det visar sig att Trump är ointresserad av Europas säkerhetsintressen (han har ju t ex flera gånger sagt att Europa måste fixa detta själva och inte förlita sig på USA)?

Se även lästipsen allra sist nedan.

Martin F

Innehåll

Mexiko i skottlinjen för USA:s ny-imperialism.....	1
Mexiko på defensiven inför Trumps attacker.....	4
Trump – ett test på enigheten inom EU.....	6
Lästips	7

Mexiko i skottlinjen för USA:s ny-imperialism

Av Romaric Godin, *Mediapart*, 25 januari 2025

För Mexiko är Trumps hot oroväckande. Sedan nästan ett decennium präglas landets ekonomi av låg tillväxt. Enligt Världsbanken var Mexikos BNP per invånare 2023 lägre än 2018. Men de två senaste åren har en strimma av ljus gått att skönja: exporten till USA.

2023 var ett symboliskt årtal i det avseendet: Mexiko tog då över Kinas roll som USA:s främsta handelspartner. Mexikos export till grannen i norr låg då på 475 miljarder dollar, en ökning med 25 procent (119 miljarder dollar) sedan 2019. Medan Kinas under samma period minskat med 10,9 procent.

Utvecklingen var likartad i fjol. Under de första elva månaderna uppgick importen från Mexiko till 467 miljarder dollar, 8 procent mer än samma period 2023. Det året svarade Mexiko för 16 procent av USA:s import, medan importen från USA utgjorde 80 procent av den sammanlagda för Mexikos del.

Mexikos ekonomi är därmed ytterst beroende av grannen. Under tre år har nya fabriker angett takten i det ekonomiska livet och stärkt en tendens som har tre orsaker. Den första är att den tidigare Trump-administrationen den 1 juli 2020 lanserade *Aceum* (det ekonomiska avtalet mellan Kanada-USA och Mexiko). Det avtalet stärkte sammanflätningen av de tre ländernas ekonomier, bl a i form av slopade tullavgifter på bilar.

Den andra orsaken till Mexikos beroende är pandemin som fick många amerikanska företag att inse vikten av att ha produktionsanläggningarna nära konsumenterna. En utveckling som förstärkts av en tredje faktor, det handelskrig med Kina som Donald Trump inledde 2018 och som Joe Biden fortsatt. Det har bl a inneburit att man satsat på investeringar i regioner som bedöms som säkrare. Företeelsen kallas *nearshoring*, dvs ”utlokalisering till närområdet”.

Samtliga dessa faktorer har gjort Mexiko till en logisk leverantör för USA, både på grund av att det ligger nära, att det är integrerat med den nordamerikanska marknaden och de låga arbetskostnaderna. Mexiko har inte direkt tagit Kinas plats, som det ofta sägs. Kinas strategi med att kringgå sanktioner har mer handlat om satsningar i Sydostasien och Kinas investeringar i Mexiko ligger på en mycket låg nivå (totalt 0,8 procent i fjol).

Tillverkningen i Mexiko har sin egen dynamik, främst när det gäller specialisering inom biltillverkningen och av reservdelar (20 procent av Mexikos export till USA 2022), verktygsmaskiner och vissa elektroniska produkter som datorer (sammanlagt 40 procent av försäljningen). Mexiko har därmed tagit ett stort steg uppåt vad gäller kvaliteten på exporten. Samtidigt har det skett i en logik av ökat beroende och på basis av utländska investeringar. De värden som produceras i Mexiko tillfaller därmed till stor del utländska grupper, framför allt från USA (som innehar 40 procent av investeringarna) och europeiska, i första hand spanska och tyska (20 procent av investeringarna).

Tullar med slagsida

Det är mot bakgrund av detta ömsesidiga beroende som man måste analysera effekterna av en tullhöjning med 25 procent. En förenklad bild kan få det att se ut som att produktionen i Mexiko genast skulle bli för dyr och få företagen att flytta verksamheten till USA. Men det är mer komplicerat än så.

Protektionism minskar importen bara under särskilda förutsättningar och särskilda kostnader. Den protektionism som USA tillämpade under Donald Trumps första mandatperiod ledde inte till någon omfattande re-industrialisering av USA, och inte heller till att tillverkningen lämnade Kina.

Det beror på att höjda tullavgifter kompenseras med prisökningar i syfte att behålla vinstmarginalerna. När konsumenterna inte klarar av den ökningen går det att tänka sig att lokaliseringen av produktionen flyttas, men det innebär inte per automatik någon omlokalisering till det land som höjt tullarna.

För här får man ägna sig åt en komplex kalkyl med en rad ingredienser, t ex omfattningen av de investeringar som gjorts i olika produktionsanläggningar och skillnaderna i kostnaderna för arbetskraften. För att inte tala om logistiska kedjor och vad nya anläggningar har att bjuda på när det gäller infrastruktur, arbetskraftens kvalitet, skatter...

Sedan 2018 har en stor del av de slutprodukter avsedda för USA omlokaliserats till länder i Sydostasien, men anläggningarna där är i händerna på kinesiska grupper och ytterligt beroende av kinesiska leveranser. Dvs ett sätt att kringgå tullavgifterna och samtidigt behålla huvuddelen av produktionskedjan.

Situationen kan se liknande ut för Mexiko. Landet är en viktig länk i biltillverkningens logistiska kedja eller motsvarande för elektronik. Fördelen är att den kan utnyttja en rad frihandelsavtal, vilket gör landet till ett idealiskt nav i de logistiska kedjorna till USA. Omfattningen av de amerikanska investeringarna, närmare 300 miljarder dollar, gör det mindre sannolikt att tillverkningen i Mexiko kommer att överges, utan i stället integreras i ett nytt schema med Mexiko som central del.

Man kan tänka sig att en del av produktionen i Mexiko kommer att försörja fabriker i länder som blir mindre drabbade av USA-tullarna. Det är för övrigt inte klart om tullhöjningarna kommer att bli allmänt omfattande, vilket kan leda till att en del av produktionen i Mexiko flyttas till Asien, kanske rent av till Kina. Vad beträffar återflyttningen till USA kommer den med säkerhet främst att bli partiell och till stor del hämmad av frågan om kostnaderna för arbetskraften.

Genomsnittslönen i tillverkningsindustrin i USA ligger på 30,98 dollar i timmen, enligt amerikanska myndigheter. Lönerna i Mexiko är extremt låga, mellan 4,5 och 5 dollar i timmen. Därför är det alls inte säkert att tullhöjningar med 25 procent räcker som incitament för att flytta tillverkningen från Mexiko. I synnerhet som tullavgifterna torde komma att få värdet på den mexikanska peson att sjunka, vilket kan kompensera tullarnas effekt på priserna.

Om företagsgrupper flyttar tillbaka till USA har de inte bara att tampas med kraftiga öknningar av produktionskostnaderna, utan också råka ut för en nedskrivning av värdet på investeringarna i Mexiko. Donald Trump säger sig förvisso utlova god tillgång på energi och ett gott klimat för företagen, medan det ju är en av Mexikos svagheter. Men Trumps migrationspolitik kommer att leda till ökat lönetryck. Enda lösningen då är om USA-administrationen håller dessa omlokaliseringar under armarna med konstant och omfattande ekonomiskt stöd och utövar tryck för att sänka lönerna. I motsats till en vanlig missuppfattning åtföljs protektionismen ofta av social repression.

Ett politiskt syfte?

Det ömsesidiga beroendet mellan Mexiko och USA är utan motstycke. Mexiko kommer givetvis att drabbas av höjda tullar då nyinvesteringar minskar och delar av produktionen sätts under tryck. Men det är inte säkert att USA har mycket att vinna på denna affär med tanke på det tryck som företagens marginaler kommer att hamna under.

Mexiko kan också tänkas bli medvetet om sitt stora beroende av USA och det pris man får betala för det för sin utveckling. Det kan leda till helt nya perspektiv för politikerklassen i Mexiko, också på vänsterkanten, där man länge varit starkt inriktad på att öka detta ömsesidiga beroende. I konkurrensen mellan stormakter kan Mexikos produktionsanläggningar

också komma att intressera andra, som Kina. Att Trumps agerande skulle leda till att Folkrepubliken står på andra sidan Rio Grande vore en minst sagt ironisk konsekvens ...

Det handelskrig med Mexiko som USA:s nye president tänkt inleda är därför ytterst riskabelt. Samtidigt som han talar om att fortsätta kraftmätningen med Beijing verkar han vara besluten att sabotera relationen med ett geografiskt närstående land som alltid försökt upprätthålla goda relationer med USA, i synnerhet sedan 2018. En hypotes är då att hotet om tullar kan göra att han får politiska eftergifter i utbyte. En symbol därmed för USA:s nya imperialistiska logik, där man inte vill höra talas om några allierade utan bara vasaller underkastade de egna intressena.

Mexikos president Claudia Sheinbaum har signalerat att hon är redo till dialog, men ”inte till underkastelse”. Redan i november talade hon om motåtgärder på handelns område. 2018 inledde dåvarande presidenten Rafael Peña Nieto ena kraftmätning med Donald Trump om tullar innan hans efterträdare, Andrés Manuel López Obrador, valde att förhandla med Washington. Det var de diskussionerna som utmynnade i frihandelsavtalet *Aceum*. Men läget är helt annorlunda idag. 2025 avvisar Donald Trump det avtal Donald Trump förhandlade fram 2017.

Frågan återstår vilka mål Vita huset har i ett läge då Mexikos regering redan avsevärt stramat åt möjligheterna till illegal gränspassage, stoppat huvuddelen av migrantströmmen och till och med de senaste månaderna ökat beslagen av fentanyl.

Har Washington för avsikt att ingripa direkt mot kartellerna, som Donald Trump i ett av sina första dekret betecknade som utländska terrorister, på mexikanskt territorium? I så fall skulle Mexiko få göra avkall på sin suveränitet, något som förstås vore i överensstämmelse med de nya formerna för USA:s hegemoni, som ju går ut på att se hela den nordamerikanska kontinenten som sitt eget territorium. Det råder knappast något tvivel på att det skulle leda till nya krav, också ekonomiska. Men det vore ju förstås politiskt svårt att gå med på för Claudia Sheinbaum.

Offensiven mot Mexiko förstärker känslan av allsmäktighet hos Donald Trump och som den republikanske kongressledamoten Andy Ogles uttryckte på följande sätt när han lade fram ett lagförslag om att köpa Grönland: ”Vi är kort och gott det dominerande rovdjuret.” Mexikos beroendeställning gör det till ett enkelt byte och Claudia Sheinbaums hot om repressalier tas inte på allvar. Det är också följderna av den nya administrationens neo-koloniala synsätt: känslan av överlägsenhet får Trump att nonchalera eller underskatta följderna för USA av ett handelskrig med Mexiko.

Diplomatin med tullavgifter kanske säger något om vad som kommer att präglats Trumps nya mandatperiod: för USA finns inte längre några allierade, bara lämpliga byten. Närmast har Mexikos regering att välja mellan ren och skär underkastelse och att upphöra med politiken att göra sig beroende av grannen i norr. I båda fall kommer vägen framåt att vara både smärtsam och riskfylld.

Mexiko på defensiven inför Trumps attacker

Av Gwendolina Duval, *Mediapart*, 31 januari 2025

Så fort han installerats i Vita huset har USA:s president ökat hoten mot grannlandet. Karteller utpekats som terroristorganisationer, migranter utvisas, höjda tullar: Mexiko försöker visa moderation för att undvika det värsta.

Donald Trump ångar på. Natten mellan den 30 och 31 januari förklarade han att det skulle införas 25-procentiga tullavgifter på produkter från Kanada och Mexiko. Ett hot som Mexiko in i det sista hoppats inte behöva se gå i uppfyllelse. ”Vi tror inte att det kommer att bli av”, sade Mexikos president Claudia Sheinbaum lugnt och värdigt ännu två dagar tidigare. ”Och även om det skulle ske är vi redo och vi har en plan.”

Redan innan han tillbringat en vecka i Vita huset tick en första sammandrabbning mellan Donald Trump och Colombia visa vad som är att vänta. President Gustavo Petro hade försökt att motsätta sig utvisningen av colombianer från USA, men det batteri av sanktioner som USA:s presidentadministration omedelbart införde (bl a 25-procentiga tullar) fick Colombias president att snabbt retirera.

Claudia Sheinbaum distanserade sig genast från Gustavos Petros lilla blixtrvolt. Colombias vänsterpresident har ändå från allra första början varit en av den nyvalda mexikanska presidentens bundsförvanter. Han ingick bland de ”progressiva presidenter” som hon i december bjöd in till Mexiko för att förbereda sig inför Donald Trumps makttillträde.

Splittrat Latinamerika

I samma veva blev också det extraordinarie möte med de latinamerikanska och karibiska staternas gemenskap (*Celac*) inställt. Det hade sammankallats fyrtioåtta timmar tidigare av Honduras president Xiomara Castro. I en kommuniké beklagade hon att vissa medlemsländer ”valt att sätta andra intressen före enheten i regionen”.

Även om inte Mexiko pekats ut försvarar man sig och lovar att hålla fast vid banden till Latinamerika, men ”relationen med USA är speciell”, säger landets president. ”Vi är tvungna att ha bra relationer med USA.” En inställning som liknar den andra latinamerikanska jättens, Brasilien, som också talar om dialog.

Gentemot den snabba och skarpa utvecklingen under de första dagarna av Trumps andra mandatperiod framhåller Claudia Sheinbaum att ”man måste hålla huvudet kallt”. Hellre än direkt konfrontation har Mexikos regering valt att förhandla och förklarar att ”relationerna är goda”. Mexikos ambassadör i Washington, Esteban Moctezuma, som fått förnyat förtroende på sin post, talar således, till skillnad från en del andra länder, om ”en bra start”. Och i sitt videoframträdande vid Ekonomiskt forum i Davos framhöll Donald Trump själv att relationerna med Mexiko, till skillnad från Kanada, ”var mycket goda”.

I veckor har Claudia Sheinbaum talat om dialog och samarbete. Hon har undvikit att sticka fram hakan förutom när det gäller att försvara namnet ”Mexikanska Golfen”. Hon har talat om att skicka Google en karta från 1600-talet där de territorier som idag utgör USA och Kanada benämns som ”Mexikanska Amerika”. Hennes medarbetare bryr sig inte om provokationerna på sociala medier och hon själv fokuserar på sina dagliga presskonferenser med att visa fakta på storskärmar eller videor i syfte att ta loven av *fake news*.

I de mer kontroversiella frågorna hävdar Mexiko sedan tio dagar att man ”i en arbetsgrupp har mycket varma samtal” med USA:s utrikesminister Marco Rubio. Och i likhet med sin företrädare och mentor Andrés López Obrador hävdar Claudia Sheinbaum att hennes regering kommer att nå ”en uppgörelse i alla frågor, framför allt vad gäller säkerheten”.

Kamp mot kartellerna

Bland det trettiotal dekret president Trump undertecknat sedan han tillträdde är mest oroväckande för Mexiko det där han betecknade de mexikanska kartellerna som terroristgrupper. De namnges inte ännu i texten men organisationer som *Sinaloa*-kartellen eller *Cartel Jalisco Nueva Generación* (CJNG) kan komma att hamna på listan över utländska terroristorganisationer, där man redan hittar Al-Qaida, Islamiska staten, Farc i Colombia eller ETA i Baskien.

I dekretet sägs att de mexikanska kartellerna kontrollerar ”nästan all illegal trafik på USA:s sydgräns” och att de i vissa regioner i Mexiko ”agerar som enheter näst intill regeringsmässiga” och att de utgör ett hot mot USA:s säkerhet. Om dekretet följs upp, blir juridiskt hållbart och godkänns av USA:s kongress kan det lea till ekonomiska sanktioner, reserestriktioner för mexikaner och till och med att USA:s armé går in i Mexiko.

2023 avled över 80 000 i USA till följd av fentanyl, en syntetisk opioid tillverkad i Mexiko med kinesiska produkter som bas.

Mexikos president försäkrar att det inte går att få bukt med detta gissel genom ”ensidiga beslut”. Hon förordar en mer omfattande strategi och uppmanar USA till samarbete om att ”stoppa vapenhandeln från USA till Mexiko och samtidigt förhindra att denna drog kommer in på deras territorium”. I själva verket är det motsatsen som sker för Donald Trump har fryst de medel som ska gå till utlandsbistånd – bl a ”Plan Mérida” som syftar till att bekämpa den organiserade brottsligheten.

Mexiko, den andra gränsen

För Mexiko förblir det senaste kriget mot knarktrafiken 2006 under dåvarande presidenten Felipe Calderón ett trauma. Det slutade med ett misslyckande, fick våldet att explodera runt om i landet och ledde till över 100 000 försvunna. På det säkerhetsmässiga planet har Mexikos regering ökat insatserna de senaste fyra månaderna. Enligt officiella siffror har man beslagtagit över 90 ton droger plus 5 000 vapen och över 10 000 individer har arresterats.

Vita huset medger ”ett historiskt samarbete från Mexikos sida”, i varje fall beträffande migrationen. Om Donald Trump på sina sociala medier kan skryta med att ha minskat gränspatrullernas genomsnittliga dagliga arresteringar till 148 på en vecka (mot över 2 000 i slutet av Bidens mandatperiod) beror det också att Mexiko nu spelar rollen av en andra gräns.

De mexikanska migrationsmyndigheterna har ökat antalet arresteringar på sitt territorium och systematiskt skickat migranter söderut. Donald Trump har avbrutit programmet CBP One och infört MPP (Migrant Program Protokoll) även kallat ”Quédate en México” (Stanna i Mexiko). En åtgärd som tvingar asylsökande att invänta utredning utanför USA:s territorium.

Sedan Trump tillträtt har Mexiko gått med på att ta emot fyra flygplan och att över 4 000 personer skickats tillbaka från USA, främst mexikanska medborgare. Och även om man tar allvarligt på hoten från Vita huset har Mexiko heller inte glömt att det var demokraterna i USA som innehar rekordet i antal utvisningar till Mexiko: Bil Clinton (7,4 miljoner), Barack Obama (2,8 miljoner) och Joe Biden (891 503), medan Donald Trump bara svarat för 766 055.

Trump – ett test på enigheten inom EU

Av Philippe Jacqué, Virginie Malingre. *Mediapart*, Le Monde, 4 februari 2025

Alltsedan Donald Trump vann presidentvalet vet man inom EU om att enigheten kommer att sättas på än hårdare prov nu. Orsakerna är flera; kriget i Ukraina, hotet från Ryssland, Kinas offensiv på handelsns område och att Europa halkat efter både Kina och USA ekonomiskt.

Vad USA:s president tycker är känt. Han föraktar EU:s institutioner – Ursula von der Leyen, EU-kommissionens ordförande, väntar fortfarande på att Trump ska ge henne ynnesten av ett telefonsamtal. Han är ute för att splittra genom bilaterala förhandlingar med olika medlemsländer. Och banden över Atlanten har heller inte samma värde i Paris, Berlin eller Warszawa.

När EU:s stats- och regeringschefer den 3 februari träffades i Bryssel var det första gången sedan den republikanske miljardären var tillbaka i Vita huset som de kunde bedöma de olika ståndpunkter som finns. ”Uppenbart är att Europas enighet prövas nu. Men för ögonblicket verkar det mer som att det som hänt de senaste fjorton dagarna tenderar att svetsa samman de 27 medlemsländerna”, säger en europeisk diplomat.

Inom EU finns ingen riktig enighet om hur man ska reagera om Donald Trump bestämmer sig för att uppfylla sina kampanjlöften om EU (som höjda tullar och minskat intresse för Europas säkerhet). Tyskland, där industrin är oerhört exportberoende, de baltiska staterna, de nordiska länderna och Polen, där USA:s betydelse säkerhetspolitiskt är avgörande, är för att gå försiktigt fram. Frankrike däremot förordar en mer offensiv hållning. Medan Viktor Orbans Ungern eller Giorgia Melonis Italien framhåller sina nära relationer till USA:s president.

Men något börjar röra på sig. För även om Donald Trump ännu inte fattat något beslut som rör EU har han skickat signaler som kan rubba till och med dem som värnar mest om banden över Atlanten. Hans utspel om Grönland har fått EU:s medlemmar att häpna. ”Grönland är inte till salu”, sade Danmarks statsminister Mette Frederiksen i måndags.

Hot om motåtgärder

Inom EU har man också störts av att Washington den 13 januari meddelade att man tänkte minska exporten av den sorts avancerade chips som används för Artificiell Intelligens. En stor grupp medlemsländer, bl a det mycket pro-amerikanska Polen, kände sig bli ”behandlade som Kina”, säger en europeisk diplomat.

Att Donald Trump i söndags meddelade att han tänkte införa 25-procentiga tullavgifter på Kanadas och Mexikos export har också medverkat till att föra samman européerna lite mer. Eller närmare bestämt, de kraftfulla reaktionerna i Ottawa och Mexico City – som hotat med motåtgärder – har gett råg i ryggen åt dem inom EU som är för att ge USA-presidenten rejält svar på tal. I synnerhet som Trump i måndags beslutade att pausa sitt beslut en månad. Förutom de eftergifter han tvingat Kanada och Mexiko till har reaktionerna på finansmarknaderna med all sannolikhet också bidragit till reträtten.

”Vår [amerikanske] vän kommer med en del överraskningar”, medgav i måndags Donald Tusk, Polens premiärminister. Till varje pris måste ”totalt onödiga och dumma handelskrig undvikas”, fortsatte han sedan Donald Trump i söndags klargjort att EU stod näst i tur på listan över länder som hade nya tullar att vänta. ”Om vi blir attackerade när det gäller handeln måste EU, liksom varje annan makt, reagera och se till att man blir respekterad” sade mer förväntat Frankrikes president Emmanuel Macron, stark anhängare av europeisk suveränitet.

”Om Trump är kapabel till att spräcka ett handelsavtal som han själv förhandlat fram under sin första mandatperiod [med Kanada och Mexiko], vad kan han då tänkas göra med ett avtal som undertecknats strax efter andra världskriget mellan allierade i Nato? Snart är det USA

mot övriga världen. Till och med Ursula von der Leyen har insett det”, säger en europeisk diplomat. EU-kommissionens ordförande har ju länge hållit fast vid att man måste behandla Donald Trump med lämpor.

Och von der Leyen, en gång minister i Angela Merkels regering, har ändrat ordval de senaste veckorna. I Davos den 21 januari sade hon att EU måste öka sin handel med andra regioner i världen än med USA och nämnde därvid det nyligen ingångna frihandelsavtalet med Mexiko. EU-kommissionen håller också på att studera möjligheten att fördjupa relationerna med Kanada ytterligare. På måndagskvällen tillade Ursula von der Leyen: ”EU kommer att replikera bestämt” om Washington skulle bestämma sig för att slå till mot exporten. ”Vi måste vara redo och, det vill jag göra klart, vi är redo”, sade hon.

Svårt hålla takten

Det finns ett område där det blir än svårare att uppnå konsensus inom EU: försvaret. Om man inom EU är övertygad om att Europa måste göra mer och därmed finansiera vissa strategiska projekt vill merparten av medlemmarna inte ta risken att reta USA genom att inte längre köpa lika mycket vapen där.

Med Polen i täten erinrar man om att europeisk försvarsindustri inte klarar av att hålla takten, att det är USA som står för en viktig del när det gäller att försörja EU med vapen och att man därför inte kan hålla alltför strikt på att fortsätta inköp ska ske inom Europa. Frankrike tillhör dem som insisterar på att eventuella nya europeiska fonder för inköp av vapen går till lokala tillverkare. ”Genom att köpa europeiskt, att välja att köpa europeiskt, kan Europa bli mer oberoende. Så enkelt är det”, sade Emmanuel Macron.

Måndagens diskussioner lämnade frågan obesvarad, även om Ursula von der Leyen anser att ”om vi tar miljarder euro av skattebetalarna i Europa till försvaret måste det också i gengäld leda till vinster för europeiskt kunnande och sysselsättning”. Några framsteg har heller inte gjorts rörande ett stort lån för att finansiera gemensamma europeiskt luftförsvar eller cybersäkerhet. Sannolikt får man först avvakta valet i Tyskland den 23 februari för att det ska gå att diskutera sådana frågor mer seriöst. Däremot har EU:s medlemmar kommit överens om att ge satsningarna på försvaret en förmånlig behandling, dvs att de delvis ska undantas från stabilitetspaktens regler om att budgetunderskottet inte får överstiga 3 procent av BNP.

Översättning Björn Erik Rosin

Lästips

Bakgrund: [Vadå strafftullar? Det här behöver du veta om USA:s handelskrig](#) (Svenska yle, 4/2)

[5 punkter om: Trumps tullar och handelskriget](#) (Aftonbladet 2/2)

[Handelstullar pausas – Mexiko och Kanada stärker sina gränser](#) (Aftonbladet 3/2)

[Trump's tullar ledde till röd öppning på börserna: ”kommer föras över till kunderna i slutändan”](#) (SVT 3/2)

[Kina svarar på Trumps handelstullar](#) (SVT 3/2)

[Vad ville Trump uppnå med strafftullarna?](#) (Hufvudstadsbladet 4/2)